

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

19. An Sacerdos Regularis tempore Paschali possit ministrare Eucharistiam
sæcularibus, vt adimpleant præceptum Ecclesiasticum annuæ
Communions? Ex p. 2. tr. 14. res. 73. p. 168.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

14. Et hæc omnia afferit Pater Bruno, *vbi supra*, quæ quidem alibi à nobis in pluribus reiecta sunt in variis locis nostrorum operum, & idèd caueant Regulares illa ad praxim reducere. Vide præter alios P. Amicium in *Curs. Theolog. tom. 7. disp. 31. sect. 3. n. 57. cum seq.* qui negat Regulares posse ministrare Sacramentum Eucharistiæ, in articulo mortis, vel pro præcepto annuo adimplendo absque licentia Parochi. Vide etiam Cardinalem Lugo de *pœnitent. dispnt. 18. sect. 2. n. 52. & 53.* profus negantem posse Regulares ministrare Viaticum absque licentia Parochi, vt nouissimè docet Andreas Mendo in *Bull. Cruc. dispnt. 15. cap. 4. num. 40.*

RESOL. XIX.

An Sacerdos Regularis tempore Paschali possit ministrare Eucharistiam secularibus, vt adimpleant præceptum Ecclesiasticum annua Communiois? Ex part. 2. tit. 14. Ref. 73.

Sup. hoc in Refol. seq. & supra in ref. 17. & in ref. 18. §. Assero secundo, & seqq. & infra in Ref. 13. §. Nota quod.

§. 1. Negatiuè respondet Suarez de *Relig. tom. 4. tractat. 10. lib. 9. cap. 3. num. 8.* Portel. in *dubis regular. tom. 1. verb. Sacramentorum administratio. n. 5.* Villalobos in *summa, part. 1. tract. 7. dub. 47. num. 4.* Nugnus *tom. 1. in 3. parte. qnaest. 83. art. 4. concl. 5.* Et in hanc negatiuam sententiam videtur inclinare Fagundez de *præcept. Ecclesiast. 3. lib. 1. cap. 5. n. 16.*

2. Sed affirmatiuam sententiam non ignobiles authores docuisse constat: hi sunt Ioan. de la Cruz de *stat. Religios. lib. 2. cap. 5. dub. 4. concl. 3.* Beia in *resp. part. 4. cas. 4.* Rodriguez *tom. 1. reg. 9. 56. art. 3.* Sorbo in *compend. priuileg. ver. communicare, & alij.* Et hoc ex priuilegio Nicolai V. concessio Monasterio B. Mariæ de Guadalupe Ordinis Diui Hieronymi anno 1458. Quod priuilegium confirmauit viuz vocis oraculo Paulus III. deinde Pius IV. facultates concessas particulariter huic Monasterio, fecit communes omnibus Monasteriis eiusdem Ordinis, vt probat Rodrig. *tom. 1. q. 55. artic. 9.* Qua concessione, & extensione posita, id est, quod tale priuilegium sit commune omnibus aliis Monasteriis supradicti Ordinis D. Hieronymi, sequitur euidenter posse per communicationem eo frui, & vti omnes alios Mendicantes, ac proinde sequitur, posse Sacerdotem regularem ministrare Eucharistiam laicis tempore Paschali, & fideles satisfacere præcepto annua Communiois in Ecclesiis Regularium, & in Lusitania ita fuisse iudicatum in causa Fratrum Minorum, cum quodam Parocho, testatur Fagundez.

3. Nec supradictum priuilegium videtur per non vsum reuocatum. Nam priuilegia Minorum, & per consequens aliorum Ordinum, sunt à Pio IV. confirmata ex certa scientia, & de plenitudine potestatis, quæ verba, vt notat Rodriguez *tom. 1. quaest. 8. art. 3.* confirmat priuilegia, per non vsum reuocata. Adde etiam, quia idem Pontifex non solum confirmauit, sed de nouo concessit dicta priuilegia, & sic de nouo concessit Minoribus per communicationem dicta priuilegia Nicolai V. & Pauli III. Deinde nouissimè Paulus V. confirmauit, & de nouo roborauit priuilegia Minorum & Prædicatorum, etiam per non vsum reuocata. Alia verò argumenta in contrarium inuenies soluta apud Beiam. Vnde ex dictis remanet satis probabilis ista sententia. Sed ego consulere, vt Regulares in tali casu faueant Parochis, & talem sententiam in praxim non deducant.

RESOL. XX.

An seculares satisfaciant præcepto Communiois Paschalis, si sumant Eucharistiam in Ecclesiis Regularium?

Et explanatur priuilegia Regularium non interire per non vsum nisi post centum annos? Ex part. 6. tit. 7. & Misc. 2. Ref. 58.

§. 1. **A**libi hanc quæstionem tetigi, & pro affirmatiua sententia adduxi aliquos Doctores, quibus nunc addo Stephanum Bauny in *Theol. Mor. p. 1. tr. 5. q. 19.* vbi firmat Religiosum mendicantem idoneum ministrum esse dandæ Eucharistiæ, etiam postulant alio die quàm Paschæ, quia Leo X. concessit illis in Franciscana familia regularibus, aliisque religiosum institutum profitentibus in aliquo Ordine mendicantium facultatem ministrandi secularibus Christi corpus concessit, omnibus diebus præterquam Paschæ, & articulo mortis, vel eius periculi: quam à Pio V. renouatam in constitutione 38. declarat hæc eius verba. *Ipsique fideles Sacramentum Eucharistiæ (resurrectionis Dominice festiuitate excepta) sumere, eisque illud per fratres huiusmodi, si licet manducare administrari valeat: nec ad illud faciendum per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum Rectors, seu alios quoscumque, illorum licentia minime requiratur, etiam sub censuris Ecclesiasticis, aut aliis pœnitentiis compelli possint.* Quod & à Paulo eius nominis V. confirmatum Regularibus concessum esse anno 1557. patet ex eius bulla cuius est hoc initium, *Ex Clementis Sciti Apostolica provisione:* ergo cum exceptio in non exceptis firmet regulam, *ff. de milit. testam. §. final.* Sequitur præfatos Pontifices excludendo solum diem Paschæ in ea opinione fuisse, vt crederent, alios omnes eiusmodi esse, quibus Eucharistiam fidelibus porrigi à Regularibus nihil repugnet.

2. Et tunc satisfieri præcepto Ecclesiastico, de Communionem quotannis recipienda circa Pascha probatur, Per communionem factam aliquo die dieiis, qui continentur hebdomada antecedente Paschæ, aut altera, quæ illud subsequitur, impletur præceptum communionis annua: non possunt ergo honestè, ac licitè eogi seculares, qui die Cœnæ communicarunt in aliqua mendicantium Ecclesia, vt iustum id faciunt in sua parochia, ipso die Paschæ.

3. Obicitur. Cùm dies Paschatis in citato priuilegio intelligi debeat non materialiter pro solo resurrectionis die: sed formaliter pro toto tempore, quo lex Ecclesiastica de communionem percipiendâ impleri potest, hoc est, à Dominica Palmaram, usque ad Dominicam in Albis inclusiuè, vt declarat Eugenius IV. tenetque Suarez *in 3. p. disp. 82. sect. 2.* male à nobis est dictum, quolibet die, excepto Paschæ, posse fideles intra duas hebdomadas citatus ad effectum satisfaciendi præcepto de Communionem annua communicare in Ecclesiis Mendicantium. Respondendum est primò falsum esse Paschæ nomen in Bullis Pontificiè extendi ad totum tempus, quo lege Ecclesiæ satisfieri debet præcepto de communionem: ita Beia *part. 4. casu 4.* & sic non sequi fideles posse communicare die Paschæ in Ecclesiis mendicantium, et si possint die Cœnæ. Dicit etiam posse nullum eb hac obiectione fieri doctrinæ nostræ præiudicium: cum concessione Nicolai V. facta religiosis B. Mariæ de Guadalupe anno 1458. Pontificatus eius quartus liceat omnibus Christi fidelibus de eorum manibus in illorum Ecclesia sacro pane refici, die Paschæ, quæ Episcopi aut Parochi licentia.

4. Additum à Paulo III. huic priuilegio & aliis, quo